

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Στα πλαίσια της
PHILOXENIA

PHILOXENIA
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 24 Απριλίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργάνωσης Συναυλιών

Μίκα Χαρίτου - Φατούρου

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Μαρία Δρούγου

Γιώργος Γράλιστας

Κώστας Γριμάλδης

Παύλος Καϊμάκης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσιίδου

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΛΕΛΑ ΣΤΑΜΟΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1948. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο της πόλης του βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με τον Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης «Μουσικά Νιάτα» πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα σύνθεσης από την τάξη του Max Baumann και τον Ιούνιο του 1978 το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans-Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και ορχήστρες στο εξωτερικό (Ιταλία, Γερμανία κλπ.).

Σαν συνθέτης συνεργάστηκε πολλές φορές με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και έργα του έχουν παιχτεί τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Ο Άλκης Μπαλτάς από το 1983 είναι Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

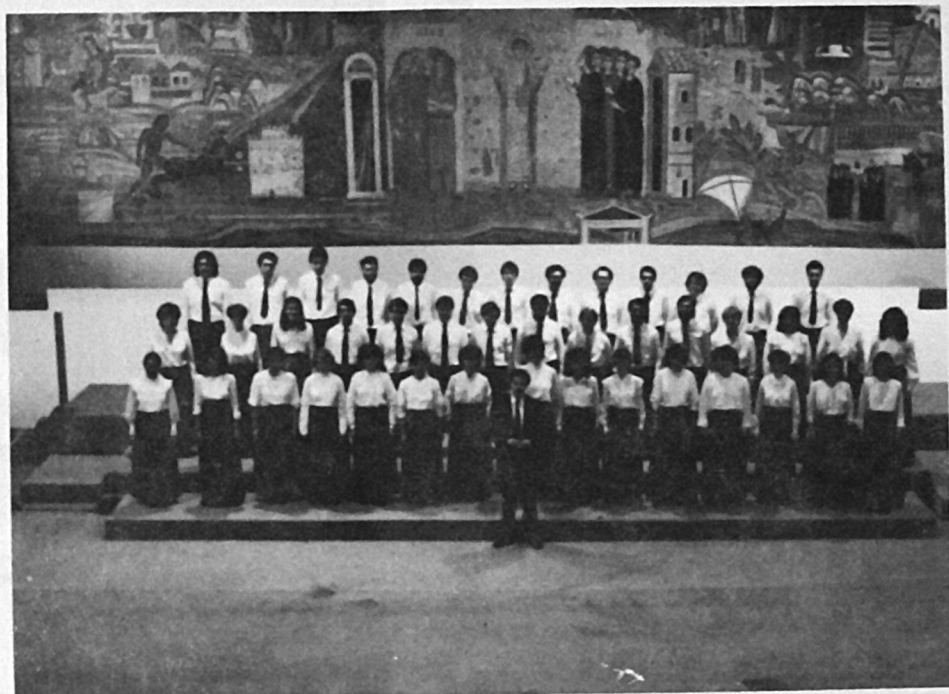

ΛΕΛΑ ΣΤΑΜΟΣ — ΚΟΛΑΣΗ

Αφού αποφοίτησε από το Εθνικό Ωδείο Αθηνών με το «Αριστείο Εξαιρετικής Επιδόσεως», η Λέλα Στάμος έγινε μόνιμο στέλεχος στην Εθνική Λυρική Σκηνή. Το 1963, στο διαγωνισμό «Μαρία Κάλλας» που προκηρυσσόταν τότε για πρώτη φορά, κέρδισε την πρώτη θέση.

Η σχετική υποτροφία της επέτρεψε να φύγει για το Μιλάνο, όπου τελειοποιήθηκε στην τέχνη της. Σαν πρωταγωνίστρια της Λυρικής πήρε μέρος στο Φεστιβάλ Αθηνών, στις όπερες Αίντα, Δύναμη του Πεπρωμένου και Μπορίς Γκοντουνόφ. Έχει επίσης πάρει μέρος σαν σολίστ σε εκτελέσεις ορατορίων, καθώς και στις συμφωνικές συναυλίες της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών. Στην Ιταλία συμμετείχε στην τηλεοπτική εκτέλεση του Magnificat του Bach στο Μιλάνο, σε συμφωνική συναυλία στο Παλέρμο και εμφανίστηκε στα πλαίσια του Φεστιβάλ του Salentino με διευθυντή τον Ottavio Ziino, καθώς και τον Ιανουάριο του 1979, στο πλευρό του διάσημου Carruccilli στο «Χορό Μεταμφιεσμένων». Εμφανίστηκε στα πλαίσια του Φεστιβάλ της Κωνσταντίας, καθώς και στο Βουκουρέστι, στο Βρασον και στη Βουλγαρία. Στη Γιουγκοσλαβία εμφανίστηκε στην Αίντα, στο πλάι του επίσης παγκοσμίου φήμης βούλγαρου τενόρου Νικόλα Νικόλωφ. Έχει εμφανιστεί σε ρεσιτάλ, σε ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις.

Η Λέλα Στάμος παράλληλα με τη θέση της σαν πρωταγωνίστρια της Εθνικής Λυρικής Σκηνής από το 1983 είναι τακτική καθηγήτρια της μελοδραματικής και μονωδίας στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών.

ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο Δήμος Θεσσαλονίκης αντιμετωπίζοντας με ιδιαίτερη ευαισθησία και ευθύνη τη συμμετοχή στην πολιτιστική ανάπτυξη της πόλης μας αποφάσισε την ίδρυση μόνιμης Δημοτικής Χορωδίας.

Η Χορωδία ξεκίνησε στις αρχές Ιουνίου του 1985 με διευθυντή τον Θεσσαλονικιό μαέστρο κ. Αντώνη Κοντογεωργίου, και με στόχο την καλλιέργεια της χορωδιακής μουσικής κάθε είδους, (a cappella μουσική, Ορατόριο, Όπερα κ.λ.π.). Έτσι στο σύντομο διάστημα της ζωής της, η χορωδία πραγματοποίησε 13 συναυλίες συμμετέχοντας στις παραστάσεις της Όπερας Θεσσαλονίκης (Μότσαρτ: Ντον Τζοβάννι), ενώ σε συναυλίες παρουσίασε την Ακολουθία εις Κεκοιμημένους του Μ. Θεοδωράκη, το Ορατόριο Άγιος Δημήτριος του Ν. Ασρινίδη με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τη Συμφωνία της Λεβεντιάς με τη Φιλαρμόνια του Λονδίνου, το Ορατόριο των Χριστουγέννων του Μπαχ, καθώς και έργα Μότσαρτ, Μπραμς, Ντβόρζακ, Κωνσταντινίδη, Θεοδωράκη, και Χατζηδάκη.

Η Χορωδία αποτελείται από 45 μέλη, που είναι σπουδαστές ή απόφοιτοι Ωδείων της Ελλάδας ή του εξωτερικού.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ: Δύο βυζαντινά σκίτσα για ορχήστρα εγχόρδων
(1905-1979)

1. Mater Dolorosa
2. Ο εσταυρωμένος

A. VIVALDI: «Stabat Mater», για μεσόφωνο, έγχορδα και μπάσο
(1678-1741) κοντίνουο

Stabat Mater (Largo)
Cuius animam (Adagissimo)
O quam tristis (Andante)
Quis est homo (Largo)
Quis non posset (Adagissimo)
Pro peccatis (Andante)
Eja Mater (Largo)
Fac ut ardeat (Lento)
Amen (Allegro)

Μεσόφωνος: ΛΕΛΑ ΣΤΑΜΟΣ—ΚΟΛΑΣΗ

Α' εκτέλεση

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

J. BRAHMS: Ραψωδία για μεσόφωνο, ανδρική χορωδία και ορχήστρα,
(1833-1897) έργο 53
(κείμενο: J.W. Goethe)

Μεσόφωνος: ΛΕΛΑ ΣΤΑΜΟΣ-ΚΟΛΑΣΗ
ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Α' εκτέλεση

J. BRAHMS: «Schicksalslied», για χορωδία και ορχήστρα, έργο 54
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Διευθυντής χορωδίας: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ
Α' εκτέλεση

Τα δύο βυζαντινά σκίτσα είναι δυο μικρές βυζαντινές εικόνες. Κι οι δύο είναι βασισμένες σε μελωδίες πρωτότυπες με βυζαντινότροπο όμως χαρακτήρα.

Είναι κι οι δυο εμπνευσμένες από τη Σταύρωση. Η πρώτη, «Mater dolorosa», σκιαγραφεί τα αισθήματα πόνου της Παρθένου, που παρά το Σταυρό παρακολουθεί το μαρτύριο του Ιησού και με βαθύτατο πόνο ψιθυρίζει «Ω, γλυκύ μου έαρ».

Η δεύτερη αποτελεί μια μεταφορά της εικόνας του Εσταυρωμένου και μια έκφραση των αισθημάτων που η αναπόλησή της αφήνει στην ψυχή μας.

Η ατμόσφαιρα δημιουργείται με σύντομη επεξεργασία αντιστικτική στο πρώτο σκίτσο και αρμονική στο δεύτερο.

Τα δυο αυτά σκίτσα γράφτηκαν στα 1935 και δόθηκαν σε πρώτη δημοσία εκτέλεση από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών στις 8 Ιουλίου 1946 υπό τη διεύθυνση του κ. Βαβαγιάννη. Εκτελέστηκαν κατόπιν από τη Συμφωνική του Β.Β.Σ. στο Λονδίνο (1947), την Ορχήστρα του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Γενεύης (1949), τη Συμφωνική του Όσλο (1955).

Σόλων Μιχαηλίδης

ANTONIO VIVALDI

«STABAT MATER», ΓΙΑ ΜΕΣΟΦΩΝΟ, ΕΓΧΟΡΔΑ ΚΑΙ ΜΠΑΣΟ ΚΟΝΤΙΝΟΥΟ.

Όταν το Stabat Mater του Βιβάλντι ξαναπαίχτηκε στο μεσοπόλεμο στη Σιένα το υποδέχτηκαν με το χαρακτηρισμό ότι η ιταλική τέχνη «όσο πλούσια κι αν είναι σε θρησκευτικές δημιουργίες πρώτης τάξης λίγα έχει να προσφέρει που θα μπορούσαν να συγκριθούν μ' αυτό το έργο σε ένταση της έκφρασης, συνδυασμένη με αξιοπρέπεια και ευγένεια, σε τελειότητα της μελωδίας και σε απλότητα και εκφραστική δύναμη της αρμονικής ροής».

Ο Βιβάλντι χρησιμοποίησε για κείμενο τις πρώτες δέκα στροφές του λατινικού ύμνου για την Ακολουθία της Παναγίας των Επτά Πόνων. Το κείμενο είναι χαρακτηριστικό της Φραγκισκανικής πνευματικότητας. Άλλοι το αποδίδουν στον Jacopo de Benedetti (1220-1306) και άλλοι στον γιατρό και καρδινάλιο St. Bonaventure (13ος αιώνας).

Το έργο γράφτηκε κατά το τέλος του 1727 μάλλον σε σύντομο διάστημα γιατί η γραφή είναι ομοιογενής και η μουσική των τριών πρώτων μερών επαναλαμβάνεται στα τρία επόμενα.

Προοριζόταν βέβαια «ad alto solo» για την ανδρική φωνή του «κόντρα tenόρου», συνηθισμένη, εκείνη την εποχή πρακτική του φαλσέτου. Η φωνή συνοδεύεται κυρίως μόνο από το όργανο του κοντίνουο με παρεμβολή των ορχηστρικών επεισοδίων από τα έγχορδα.

Εναλλάσσονται οι τονικότητες της φα ελάσ. και ντο ελάσ. σε ένα κλίμα ρυθμικής αγωγής από το adagissimo ως το andante με εξαίρεση το τελικό allegro.

Παρόλο τον εκκλησιαστικό χαρακτήρα του έργου συναντούνται στοιχεία ύψους από κοσμικά έργα, όπως τα ποικίλματα-κολορατούρες στο τέλος κυρίως κάθε μέρους.

Στο πρώτο μέρος largo κατιούσες κινήσεις συμβολίζουν τον κρεμασμένο στο σταυρό Υιό και την πονεμένη Μητέρα στα πόδια του.

Ακολουθεί ένα είδος ρεσιτατίβου-adagissimo μεγάλης έντασης· στη λέξη «σπαθί» μια μεγάλη coloratura συμβολίζει τη βαθιά πληγή στο σώμα του Χριστού αλλά και στη ψυχή της Μητέρας, συνδυασμένη με μια χρωματιστή κίνηση, δηλωτική του πάθους και του πένθους. Μετά από ένα andante με χαρακτήρα διαπεραστικής γλυκύτητας και την επανάληψη των τριών μερών ακολουθεί το έβδομο, largo στηριγμένο πάνω στον επίμονο ρυθμό δεκάτου έκτου παρεστιγμένου-τριακοστού δεύτερου των ψηλότερων εγχόρδων (μόνο βιολιά και βιόλες).

Στο τελικό Αμήν η ταχύτητα αυξάνει για να καταλήξει σε μείζονα.

Δ. Ιωάννου

«STABAT MATER»

Στεκόταν η μητέρα πονεμένη
και δακρυσμένη κοντά στο σταυρό
ενώ κρεμόταν ο Υιός

Την ψυχή του που στέναζε
τη ζοφερή και πονεμένη
διαπέρασε το σπαθί.

Ω! Πόσο λυπημένη και θλιμμένη
ήταν αυτή η ευλογημένη
μητέρα του μονογενούς.

Οδυρόταν και πονούσε
και έτρεμε όσο έβλεπε
τα μαρτύρια του ένδοξου γιού.

Ποιός άνθρωπος δεν θα 'κλαιγε
αν έβλεπε τη μητέρα του Χριστού
έτσι ικετευτική.

Ποιός δεν μπορεί να συμπονέσει
τη μητέρα του Χριστού
που υποφέρει με το γιο της;

Για τις αμαρτίες του κόσμου
είδε το γιο της να βασανίζεται
και να υποβάλλεται σε φραγγέλωμα.

Είδε το γλυκό της γιο
να πεθαίνει εγκαταλειμένος
ώσπου να παραδώσειτο πνεύμα.

Αχ, μητέρα πηγή αγάπης
κάνε να νιώσω τη δύναμη του πόνου
και να πενθήσω μαζί σου.

Κάνε να φλέγεται η καρδιά μου
από αγάπη για το Χριστό.
για να ευχαριστήσω το Θεό.

Αμήν!

JOHANNES BRAHMS

ΡΑΨΩΔΙΑ, ΕΡΓΟ 53, ΓΙΑ ΜΕΣΟΦΩΝΟ, ΑΝΔΡΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Για το έργο αυτό διάλεξε ο Μπράμς ένα δύσκολο ποίημα του Γκαίτε, που εκείνη την εποχή, 1869, αντικατόπτριζε και τη δική του ψυχική κατάσταση· είχε περάσει μια ερωτική απογοήτευση και αφήνει τον εαυτό του να διαφανεί πίσω από το κείμενο αλλά και τον εσωτερικό του κόσμο να μεταμορφωθεί σε ήχους.

Αντίστοιχα προς τις τρεις στροφές η σύνθεση έχει τρία μέρη Adagio-Poco Andante-Adagio, τα δύο πρώτα μόνο με σόλο φωνή, το τρίτο και με χορωδία. Το πρώτο κρατά τον κυρίως ραψωδιακό του χαρακτήρα ως ρετσιτατίβο με σκοτεινά χρώματα, βαριές μελωδίες, σκληρούς τονισμούς και τρέμολο, ένδειξη ταραχής, προετοιμασία για τη δεύτερη στροφή που μοιάζει με άρια με το τραγούδι σε πρώτο επίπεδο. Η λύση και η κάθαρση επιδιώκεται με την επίκληση του Πατέρα της αγάπης σε μια απλή μελωδία στο τρίτο μέρος.

Στη μελωδική γραμμή παρατηρούμε τη συχνή εμφάνιση ελαττωμένων διαστημάτων.

Δ. Ιωάννου

«HARZREISE IM WINTER»

«Χειμωνιάτικο ταξίδι στο Χαρτς*»

.....

Αλλά ποιος είναι αυτός παράμερα;
Στους θάμνους χάνεται το μονοπάτι του
Πίσω του ξανακλείνουν
τα χαμόδεντρα,
Το χορτάρι ξαναορθώνεται
Η ερμηιά τον καταβροχθίζει.
Αχ! Ποιος θα γιατρέψει τους πόνους αυτού,
που το βάλσαμο τούγινε δηλητήριο;
Αυτός που μίσος για τους ανθρώπους
Ήπιε από την αφθονία της αγάπης
Πρώτα περιφρονημένος, τώρα καταφρονητής,
Σπαταλάει μυστικά
Την ίδια του την αξία
Σε ανεπαρκή εγωισμό.

Αν φτάσει από το ψαλτήρι σου,
Πατέρα της Αγάπης, ένας ήχος
Στ' αυτιά του,
Τότε θα δροσιστεί η ψυχή του!
Άνοιξε την κατσουφιασμένη ματιά
Πάνω από τις χίλιες πηγές
Κοντά στον διψασμένο
Στην έρημο!

.....

Γιόχαν Βόλφγκαγκ Γκαίτε

*Βουνό στην κεντρική Γερμανία

JOHANNES BRAHMS

«ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΥ», ΕΡΓΟ 54, ΓΙΑ ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Τα πρώτα σκίτσα αυτού του έργου τα αποτύπωσε στο χαρτί ο Μπράμς σε μια εκδρομή στην ακροθαλασσιά στο Βίλχελμς-Χάφεν το 1868· το συμπλήρωσε τρία χρόνια αργότερα.

Στο ποίημα του Χαίλντερλιν αντιπαρατίθεται η μακαριότητα των θεών στην απόγνωση των ανθρώπων που πάσχουν. Την ποιητική σειρά φωσσκοτάδι θέλησε να ανατρέψει κάπως ο συνθέτης επαναλαμβάνοντας στο τέλος το κάπως φωτεινότερο εισαγωγικό ορχηστρικό, μια από τις πιο συγκινητικές εμπνεύσεις.

Τα φωνητικά μέρη ακολουθούν τη νοηματική δομή του κειμένου· πρώτα ευτυχισμένες μελωδίες «αργά και όλο νοσταλγία», μένοντας κυρίως σε πιάνο αλλάζουν απότομα στο δεύτερο μέρος: συνεχής κίνηση δεκάτων έκτων στα έγχορδα, δυνατές κραυγές της χορωδίας που διακόπτονται πρόσκαιρα από μια δραματικά αποτελεσματική γενική παύση ενός μέτρου· η πτώση στην αβεβαιότητα γίνεται ανάγλυφη με την ριάνο κατιούσα κίνηση της χορωδίας.

Την ποσοτική αναλογία 2:1 του ουράνιου-γήινου του κειμένου εξομειώνει ο Μπράμς με επανάληψη της τρίτης στροφής σε άλλη υφή όμως· εγκαταλείπει το κάθετο για μια πολυφωνική φουγκάτο γραφή με κρατημένο ίδιο το τέλος της στροφής. Τα ορχηστρικά μέρη σφραγίζονται από το χαρακτηριστικό-συμβολικό μοτίβο των τυμπάνων.

«Συμβιβαστικά» κλείνει το έργο με ένα ορχηστρικό στη ντο μείζονα συμφιλίωση ίσως των ανθρώπων προς το πεπρωμένο;

Δ. Ιωάννου

«SCHICKSALS LIED»

«Το τραγούδι του πεπρωμένου

Περπατάτε εκεί πάνω στο φως
Σε μαλακό έδαφος, μακάρια πνεύματα!
Λαμπερά θεϊκά αερικά
Σας αγγίζουν ελαφρά
Όπως τα δάχτυλα της καλλιτέχνης
Τις άγιες χορδές.

Χωρίς μοίρα, σαν το κοιμισμένο
βυζανιάρικο, αναπνέουν οι ουράνιοι
Αγνά προφυλαγμένο
Σε σεμνό μπουμπούκι
Αυθίζει αιώνια
Για σας το πνεύμα,
Και τα ευτυχισμένα μάτια
Κοιτάζουν με σιωπηλή,
Αιώνια καθαρότητα.

Όμως για μας είναι γραμμένο
Να μην ησυχάζουμε σε καμιά θέση·
Χάνονται, πέφτουν
Οι πάσχοντες άνθρωποι
Στα τυφλά από τη μια
Όρα στην άλλη,
Όπως το νερό ριγμένο
Από σκόπελο σε σκόπελο
Για χρόνια κάτω στο αβέβαιο.

Φρήντριχ Χαίλντερλιν

Η απόδοση των τριών ποιημάτων στα ελληνικά είναι του Δημήτρη Ιωάννου

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 8 Μαΐου, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Σολίστ: ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΛΑΦΑΤΗ-ΠΕΤΡΑΚΗ (τραγουδι).

Πρόγραμμα: Δ. ΛΑΥΡΑΓΚΑ: Σουίτα αρ. 1.

R. de BANFIELD: «For Ophelia», για σοπράνο
ορχήστρα, Α', εκτέλεση

G. BIZET: «Αρλεζιάνα», Σουίτες αρ. 1 και αρ. 2.

Πέμπτη 15 Μαΐου, ώρα 11.00 π.μ.

Συναυλία για μαθητές

Διευθυντής ορχήστρας: ΣΠΥΡΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ

Αφηγητής: ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΓΥΡΗΣ

Πρόγραμμα: S. PROKOFIEFF: «Ο Πέτρος και ο Λύκος»
μουσικό παραμύθι για παιδιά

Πέμπτη 15 Μαΐου, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: ΣΠΥΡΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ

Σολίστ: ΜΑΙΡΗ ΜΑΝΕΣΗ (πιάνο)

Αφηγητής: ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΓΥΡΗΣ

Πρόγραμμα: Α. ΝΕΖΕΡΙΤΗ: Δύο αποσπάσματα από το «Βασιλιά
Ανήλιαγο».

F. CHOPIN: Κοντσέρτο αρ. 2, για πιάνο και ορχήστρα
σε φα ελάσσονα, έργο 21.

S. PROKOFIEFF: «Ο Πέτρος και ο Λύκος» μουσικό
παραμύθι για παιδιά, έργο 67.

Πέμπτη 22 Μαΐου, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Σολίστ: DAN UNGUREANU (βιολί)

ΝΙΚΟΣ ΟΡΜΑΝΛΙΔΗΣ (βιολί)

Πρόγραμμα: Γ. ΧΡΗΣΤΟΥ: Μουσική του Φοίνικα Α' εκτέλεση.

W. A. MOZART: Concertone σε ντο μείζονα Κ.Υ. 190 για δύο
βιολιά και ορχήστρα Α' εκτέλεση.

J. SIBELIUS: Συμφωνία αρ. 1, έργο 39.

Πέμπτη 5 Ιουνίου, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: **ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ**

Σολίστ: **ΙΩΑΝΝΑ ΧΑΡΑΤΣΑΡΗ** (πιάνο)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ (πιάνο)

ΑΘΗΝΑ ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΥ (πιάνο)

Πρόγραμμα: **W. A. MOZART**: Κοντσέρτο αρ. 20, σε ρε ελάσσονα για πιάνο και ορχήστρα, Κ.Υ. 466.

E. GRIEG: Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα σε λα ελάσσονα, έργο 16.

G. GERSHWIN: Κοντσέρτο σε φα μείζονα, για πιάνο και ορχήστρα.

Πέμπτη 12 Ιουνίου, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ-ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αφιέρωμα στο συνθέτη και αρχιμουσικό **Νίκο Ασπρινίδη**.

Διευθυντής ορχήστρας-σολίστ: **ΝΙΚΟΣ ΑΣΤΡΙΝΙΔΗΣ** (πιάνο)

Πρόγραμμα: **W. A. MOZART**: Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 9 Κ.Υ. 271, σε μι υφ. μείζονα.

J. HAYDN: «Η θύελλα», συμφωνικό ποίημα για χορωδία και ορχήστρα.

N. ΑΣΤΡΙΝΙΔΗΣ: Αποσπάσματα από τη χορωδιακή συμφωνία 1821.

Η διεύθυνση της Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

Εισιτήρια για τις συναυλίες πωλούνται από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους, τηλ.: 285-108 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αίθουσας του Α.Π.Θ. (6.00 - 9.00 μ.μ.).

Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Κων/νος Βάμβας
Νταν Ουγκουρεάνου
Γαλάτεια Μπαλτά
Χριστόδουλος Πετικάκης
Φάνης Καπλανίδης
Μαρία Δρούγου
Στάθα Γκουτζικά
Μαρία Σουέρεφ
Ιωάννα Παπαναστασίου
Ντάρια Κάτσιου
Ευάγγελος Θεοφάνους
Φώτω Θεοφάνους
Νεοκλής Νικολαΐδης

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Μίκης Μιχαηλίδης
Ελένη Μυρίδου
Στέλλα Παπαδοπούλου
Ανδρέας Λάριος
Παρασκευή Μπακατοή
Σουλτάνα Άλτη
Μίμης Τοπτοΐδης

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλίκα
Γεώργιος Καδόγλου
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπίκα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκίριτς
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Κωνσταντία Κουλουκούρη
Ανθή Αικατερίνη
Άγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Αναστάσιος Τοπούζας
Πολύβιος Καρατζίβας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ιωάννης Ευαγγέλου
Ηλίας Μακοβέι
Πέτρος Σουσαμόγλου
Γεώργιος Κανάτσος

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Φραγκοπούλου
Δημήτριος Κισλάς

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης
Σπυρίδων Βλαχάκης
Άγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρόγκας

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Αναστάσιος Στεφανίδης
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Εμμανουήλ Αυξεντίδης
Ευάγγελος Γκεμιτζής
Βασίλειος Φιαμέγκος
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Ιωάννης Παρθένης
Δημήτριος Νέτσας

ΤΟΥΜΠΑ

Ιωάννης Τέμπρελης

ΤΥΜΠΑΝΑ — ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Κων/νος Νικήτας
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Στυλιανός Φωτάκης

ΑΡΠΑ

Βανέσα Πλούμη

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου